

ולבני הפליגשים אשר לאברם נטנו אברם מפנות וגוו. שנותן להם דברים ידועים בכתירים הפתחוניים. ובאיזה מקום השרה אותם? אל ארץ קדם, ומשם ירשו בני קדם חכמה, והינוי שפטות מחלוקת כל בני קדם.

שנינו, يوم אחד היה בא רבי שמעון מקופטקיא לוז, והיה עמו רבי אבא ורבי יהודה. רבי אבא היה עזיף ורץ אחריו רבי שמעון, שהיה רוכב. אמר רבי אבא, ודאי (הושע יא) אחריו הילכו כאריה ישאג.

ירד רבי שמעון, אמר לו, ודאי כתוב (דברים ט) ואשב בהר ארבעים يوم וארבעים ליל. ודאי שחקמה לא מתישבת אלא בשארם יושב ולא הולך, אלא עומד בקיומו. והרי בארנו את הדברים על מה כתוב ואشب. עכשו במנוחה הדבר פלי. ישבו.

אמר רבי אבא, כתוב ותרב חכמה שלמה מחלוקת כל בני קדם ומכל חכמה מצרים. מה היא חכמה שלמה, ומה היא חכמה מצרים, ומה היא חכמה כל בני קדם? אמר לו, בא ראה, בכמה מקומות פרשוך באוטו שם. שהלבה בשמחה ברבכחה מהכל כתוב ותרב, בימי שלמה, שהתרבכה והתרבכה ועמדה בשלמות.

ושנינו, אלף הרים מתנדלים לפניה, וכולם היו לפניה שאיבה אמרת, ואלפי נהרות גודלים לה, וגומעת את כלם בגמיהה אחת. צפרניקה אוחות באلف ושביעים עברים. ידיך אוחות לעשרים וארבעה [המשה] אלף עברים, אין יוצא ממנה לצד זה, ואין יוצא ממנה לצד אחר. פפה וכמה אלפי מגנים אחוזים בשערותיה.

ולבני הפליגשים אשר לאברם נטנו אברם מפנות וגוו. דיבב להו מילין ידייען, בכתرين פטהין, ובאן אמר אשרי לוז, אל ארץ קדם. ומטמן ירתו בני קדם חכמה, ותינו דכתיב מהכמתם כל בני קדם.

חנא, יומא חד הוה אני רבי שמעון מקופטקיא לוז, והוה עמיה רבי אבא ורבי יהודה. רבי אבא הוה לא, והוה רהיט אבתראי דרבי שמעון דתוה רכיב. אמר רבי אבא, ודאי (הושע יא) אחריו הילכו כאריה ישאג.

נחת רבי שמעון, אמר ליה, ודאי כתיב, (דברים ט) ואשב בהר ארבעים يوم ואربعים ליל, ודאי חכמה לא מתישב, אלא כד בר נש יתיב ולא איזיל, אלא קאים בקיומיה. וזה אוקימנא מלוי על מה כתיב ואشب. השטא בניחא תליא מילטא. יתבו.

אמר רבי אבא, כתיב ותרב חכמה שלמה מחלוקת כל בני קדם ומכל חכמה מצרים. מי היא חכמה שלמה ומאי היא חכמה מצרים ומי היא חכמה כל בני קדם. אמר ליה, תא חז, בכמה אחר אוקמוה כתיב ותרב. ביוםוי דשלמה, דאתרכיאת ואתברכת וקימא באשלמותא.

ויתניין, אלף טוירין מתרברבין קמה, וכלהו נשיבא חד הו לקמה. אלף נהרין סגיאין לה, ובגמיעא חדא גמיעא לוז. טופרחה מאחדא לאף ושביעין עיבר. (דף רגמ ע"ב) ידקה אחידן לארבע ועשרין [וחמש] אלף עיבר, לית דנפיק מנה לסטר האי, ולית דנפיק מנה לסטר אחרא. כמה וכמה אלף טריסין, מתאחדין בשערה.